

Bet. o. Forsl. t. Beslutn. m. S. t. Statsregnsk. for Finantsaaret 1874—75.

d. 1ste Juli 1874	490,400	Østr.
d. 1ste Januar 1875	546,200	—

1,036,600 Østr.

som med Lillæg af den ved Laanekontrakten betingede Provision af 1/2 pCt. til Laanestyverne	5,183	Østr.
---	-------	-------

tilsammen... 1,041,783 Østr.

er kommet til Udgift med	18,953,396	Kr. 93 Dre
og at Kassebeholdningen har afholdt	7,953,396	- 93 -

og Reservecapitalen tilskudt	11,000,000	Kr. 00 Dre,
------------------------------------	------------	-------------

af hvilket Beløb den overveieende Del er tilveiebragt ved Salg af 4 pCts. preussiske Obligationer, dels i Ridsrummet fra 8de Januar til 6te Marts 1874, dels i Juni 1874. Med Hensyn til den nærmere Detail henvises til Statsrevisionens Betænkning S. 97—99.

Statsrevisionens Flertal bemærker med Hensyn til Maaden, hvorpaa Operationen er udført, „at der dog maatte kunde være Tvivl om, hvorvidt Tilveiebringelsen af Midlerne til denne Transaktion er sket i fuldstændig Overensstemmelse med anførte Lov af 20de December 1873, men at den fulgte Fremgangsmaade, da Aarets Balance stiller sig gunstig, og Kassebeholdningen ved Regnskabs Afslutning havde den betydelige Størrelse af henved 22 Millioner, dog vistnok maa billiges, uagtet man ikke kan se, at den har været forudsat enten i Lovens Ord, i dens Motiver eller i de Forhandlinger, der gik forud for dens Vedtagelse.“ At den delvise Anvendelse af Kassebeholdningen er forenelig med Lovens Ord, synes at kunne hævdes; derimod maa det indrømmes, at Motiverne pege hen paa Dækning ubelukkende ved Forbrug af Reservecapitalens Midler, jfr. de ovenfor citerede Ord: „Medens der til Laanets ekstraordinære Indløsning, som ovenfor anført, vilde medgaa af Reservecapitalens Beholdninger 9,500,000 Rd.“. Men Udvalget finder overfor den vel udførte Transaktion ingen Anledning til at gaa dybere ind paa denne Side af Sagen.

Statsrevisionens Flertal udtaler sig endvidere saaledes: „Derimod kan Flertallet ikke billige, at hele denne Transaktion er sket uden Bevilling paa Finantsloven eller en Lillægbevillingslov. Loven af 20de December 1873 er ikke optagen paa Finantslovens § 27 og har ikke Karakteren af en Finantslov; den bestemmer end ikke, til hvilke Lieder de enkelte Dele af Laanet skal udbetales eller med hvor store Beløb. Denne Transaktion burde derfor i Genhold til § 49 i Grundloven have været optagen paa Finantsloven eller en Lillægbevillingslov. Da dette ikke er sket, men der paa den anden Side i Anmærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede for Ministeriets Hensigt, om end ikke udtømmende, og man ikke har Noget at indvende mod selve Udførelsen, skal man gjøre følgende Indstilling:

Det passerer, at der i Genhold til Lov af 20de December 1873 er 11,000,000 Kr. til Indtægt og 18,953,396 Kr. 93 Dre til Udgift.“

Mindretallet har kun fundet Anledning til den Bemærkning, at det vistnok havde stemmet bedst med de almindelig fulgte Regler, at den omhandlede Transaktion var fremtraadt paa Finantsloven eller Lillægbevillingsloven, men derimod ikke til nogen Indstilling“. Flertallets Indstilling er, som det ses af det foreliggende Forslag, med de henvisende Ord: „Statsregnskabs § 10. Reservecapitalen.“ tagen til Følge i Folkethinget.

Nærværende Udvalgs Flertal anbefaler, at denne Udtalelse udgaar af Forslaget. Næst at bemærke, at de der nævnte Summer ere førte til Indtægt og Udgift i Statsregnskabet S. IV. og V., men ikke senere fremtræde i Budgetregnskabet undtagen forsaavidt Forbruget af Reservecapitalens Midler fremgaar af Forklaringen over de Forandringer, der ere foregaaede med Aktiverne, skulle vi betone, at der her ikke er Tale om nogen Udgift i streng Forstand for Statskassen, men om en Omsætning i Statsformuen: Betaling af Gjæld med Gods. Om det muligen ikke desmindre med Føie maatte kunne siges, at det havde stemmet bedst med de almindelig fulgte Regler, at Transaktionen var fremtraadt paa Finantsloven eller Lillægbevillingsloven, er det paa den anden Side i alt Fald ubestrideligt, at Lovgivningsmagten har ladet det bero ved den i Loven af 1873 givne nødvendige Hjemmel til den ekstraordinære Indløsning af Laanet, og at det ikke fra nogen af Siderne kan have været Mening, at